

MERIPOJAN HORISONTTI

Horisontti on enemmänkin merellinen käsite. Muistan joskus ajat sitten, pitkään jatkuneen merimatkamme aikana. Ohitimme ainoan, reitillemme osuneen saaren, Tynnellä merellä. Nuorena oppilaana jäin vahtini jälkeen komentosillalle odottelemaan ohitusta. Noin tunnin tuijotuksen jälkeen minulle nauraen kerrottiin, että saari on nimeltään Guam (USA:n Territorio). Ja ohitamme sen n. 500 km etäisyydeltä. No olihan se paljon lähempänä kuin Filippiinit, vastapuolella. Tässä kolumnissa on näkökenttäni paremmin hallussa.

Suomen näkyvyyttä ulkomaailmaan on näkyvästi edistänyt meidän uusi pääministerimme. Tietysti positiivisen näkyvyyden lähtökohta on, että hän on nuori ja nainen. Eikä ulkomuotokaan ole rasite. Varsinaiset teot ovat vielä edessäpäin. Vain sellaiset, jotka ovat syntyneet hopealusikka suussa, ilkkuvat hänen työuraansa. Ymmärtämättä, että joidenkin pitää lusikkansa itse ansaita.

Minun elämäni on oma taideteokseni. Värikkyyttä ei siitä ole puuttunut. Kaikkea värikkyyttä en olisi koskaan saanut näillä "äidin pyykkivesillä". On elämäni teoksessa tummiakin sävyjä ja nekin olen itse maalannut. Elämässä pitää aina olla esimerkkejä. Minun faniklubiini kuuluu nyt pari miestä: Roope Lipasti armoton humoristi. Ja kirkkoon kuulun niin kauan kuin siellä on yksikin Jouni Lehikoinen. No pakkohan tässä vaiheessa on kolmaskin fani tunnustaa. Hän on pyöreä, pahasuinen ja hänellä on oma "palsta". En tarkoita Luojan omaa maatilkkua. Sillä suhteen tässä vaiheessa en ole vielä sukupuolta varmistanut. Hänen palstansa on paikallisessa sanomalehdessä. Minulle hän on ainoa, joka selittää asiat niin päin seiniä. Huomaan olevani väärässä, vaikka olenkin oikeassa. Hänen nimensä on Pahimus, eikä koskaan nimi ole ollut niin takuuvarma enne.

No, henkilöön voi ihastua, pääministeriinkin. Mutta puolueen toilailuihin on vaikea löytää mitään yhteistä nimittäjää. Mutta sitten luin lehdestä, ihastuksesta punaisiin kumisaappaisiin. Suomen talvessa ne ovat välttämättömät. Tosin minulla malli ja väri ovat maanläheiset. Viittaisi enemmänkin Keskustaan. Oikeistolainen piirre on se, että ne eivät haluaisi näyttää vieraille rahvaanomaisuuttaan. Joskus taas tuntuu, että niille on jokainen tarjoamani suunta väärä. Silloin sanon niille, että olette paitsiossa. Aivan kuin kannatuksellaan Suomen suurin puolue. Sillä jalkapallo-terminä siihen loppuu hyväkin hyökkäys. Kuten huomasitte, en minä politikoinut. Koulutin vain saappaitani. Annetaan saappaille vähän ikähyvitystä. Kyllä niillä vielä metsässä pärjää. Mutta, kun siellä on niitä susia. Tuntuu siltä, että tässä susihysteriassa taistellaan eri ihmisryhmien välillä. Eikä suden ja ihmisen välillä. Ei susi ole Suomen tarustossa mitään sädekehää koskaan saanut. Mutta sillä on ollut paikkansa luonnossa, välttämättömänä pahana. Tulee mieleeni 90-luvulla liikkunut ns. Mietoisten susi. Se oli ilmeisesti Suomen ensimmäinen Pantasusi. Lehtitietojen mukaan myöhemmin selvisi, että sen pannassa luki Friitalan Nahka Oy. Ei muita "tuntomerkkejä". Ehkä parhaiten suden sijoittumista ihmisen ajatusmaailmaan kuvaa vanha kansan sanonta: Toinen ihminen on toisen ihmisen susi. Siinä ajateltavaa.

Kalevi Pirttijärvi, monien merien matkaaja

Julkaistu 19.02 Kaarina-lehdessä